

- 2) Skutki decyzji 2011/708 zostają utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie w rozsądnym terminie liczonym od daty wydania niniejszego wyroku nowej decyzji, która powinna zostać przyjęta przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 218 ust. 5 i 8 TFUE.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Republika Francuska, Republika Włoska, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Parlament Europejski pokrywają koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Rotterdam – Niderlandy) – Levensverzekering Mij NV/ Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Sprawa C-51/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Bezpośrednie ubezpieczenie na życie — Dyrektywa 92/96/EWG — Artykuł 31 ust. 3 — Informacje, które należy przekazać ubezpieczającemu — Obowiązek przekazania przez ubezpieczyciela dodatkowych informacji dotyczących kosztów i składek na podstawie ogólnych norm prawa krajowego)

(2015/C 213/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Rotterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Levensverzekering Mij NV

Strona pozwana: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Sentencja

- 1) Artykuł 31 ust. 3 dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby zakład ubezpieczeń, na podstawie ogólnych zasad prawa krajowego, takich jak „otwarte lub niepisane normy” będące przedmiotem postępowania głównego, był zobowiązany do przekazania ubezpieczającemu określonych informacji dodatkowych, oprócz informacji wymienionych w załączniku II do dyrektywy, pod warunkiem, że wymagane informacje są jasne, precyzyjne i konieczne do właściwego zrozumienia przez ubezpieczającego istotnych elementów zobowiązania, oraz że gwarantują one dostateczną pewność prawa, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Skutki, jakie prawo krajowe wiąże z brakiem przekazania tych informacji, są co do zasady pozbawione znaczenia w odniesieniu do zgodności obowiązku udzielenia informacji z art. 31 ust. 3 dyrektywy 92/96.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.